

SZÉCHENYI ÁGNES

Martin József laudációja

Széchenyi Ágnes többszörösen is megérdemli az Aranytoll Életmű-díjat. Pályája elején az *Élet és Irodalom* szerkesztőségében dolgozott, ahol a kulturális újságírás sok műfajában kamatoztatta tehetségét, írt jegyzeteket, kritikát, közreadta és csoportosította a Kovács András *Két választás Magyarországon* című, ikonikus filmjére küldött nyolcszáz észrevételt, s amikor egy hónapra kiment Párizsba és Londonba, Fejtő Ferencsel az élen felkereste a Nyugaton élő magyar írók, irodalmárok, művészek színe-javát. A minőségi újságírás erényeit és leleményességét gyakran érvényesítette későbbi, egyre szélesebb sodrású tudományos-kutatói pályáján. „Weöres, a Sándor” – egyik könyvének ez a fejezetcíme, benne például ilyen fordulattal: „Weöres ezzel a meritőhálóval kifoghatatlan”, érzékletes és olvasmányos képével elegáns, de háríthatatlan mélyütést mérve az ultramarxista filozófus-esztéta Weöres-kritikájára. Tanulmányaiban, esszéiben Széchenyi Ágnes mindig megkülönböztetett figyelmet fordított a sajtóra, tudhatjuk tőle például azt, hogy az ötvenes években a *Kisdobos* című gyermekújság miatt iratkozhatott fel a maradandó orgánumok akkortájt nem túl hosszú listájára, de azt is, hogy a régi és nagy *Magyar Nemzet* életre segítésében lényeges szerepet játszó Kornfeld Móric előfizetett mind a Tisza-párti *Budapesti Hírlapra*, mind az élesen ellenzéki szociáldemokrata *Népszavára*. Miközben Schöpflin Aladár kritikáit adta közre és elemezte, Széchenyi Ágnes pompás képet rajzolt a magyar sajtótörténet egyik legtartalmasabb hetilapjáról, a *Vasárnapi Újságról*; Heltai Jenőtől Kosztolányiig, Vészi Józseftől Bíró Lajosig és Sárközi Mártáig mindig olyanokról írt, akik nélkül nincs magyar sajtó(történet). Nála jobban kevesen ismerik a sajtó működését.

Martin József külpolitikai újságíró, lapszerkesztő, egyetemi oktató